

Transportministeriet
15. februar 2014

Postdirektiv/regnskabsreglement

I samrådsspørgsmål E hævdes det, at regnskabsreglementets § 4, stk. 3, litra c., er i modstrid med postdirektivets artikel 14, stk. 3, litra B (iv).

På den baggrund skal jeg oplyse følgende:

Regnskabsreglementets § 4, stk. 3 litra c, lyder:

”ved fastlæggelsen af omkostningsfordelingen under litra a) og litra b) skal omkostninger, som det er nødvendigt at afholde som følge af befordringspligten, henføres til den enkelte befordringspligtige tjeneste henholdsvis en gruppe af befordringspligtige tjenester”

Postdirektivets artikel 14, stk. 3, litra b (iv), lyder:

”... fællesomkostninger, der er nødvendige for at levere både tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, fordeles på passende måde; der skal anvendes samme omkostningsfaktorer på henholdsvis tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.”

De to bestemmelser vedrører således to forskellige omkostningstyper. Bestemmelsen i regnskabsreglementet § 4, stk. 3, litra c vedrører omkostninger, der er nødvendige for at opretholde befordringspligten, mens bestemmelsen i postdirektivet artikel 14, stk. 3, litra B (iv), vedrører omkostninger, der er fælles for befordringspligten og tjenester udenfor befordringspligten.

Den i samrådsspørgsmålet nævnte artikel 14, stk. 3, litra b (iv), om fordeling af fælles omkostninger er indarbejdet i regnskabsreglementets artikel 4, stk. 3, litra f, som lyder:

”... fællesomkostninger, der er nødvendige for at levere både tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten (ikke-henførbare fællesomkostninger), fordeles på passende måde; Der skal anvendes samme omkostningsfaktorer på henholdsvis tjenester, der er omfattet af befordringspligten og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.”

Desuden fremgår følgende af Bilag 1 til direktivet, der opstiller retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved beforderingspligten:

”Nettoomkostninger i forbindelse med beforderingspligten er alle omkostninger, der er knyttet til og nødvendige for at opfylde beforderingspligten. Nettoomkostningerne ved beforderingspligten bør således beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for den beforderingspligtige virksomhed for en udpeget beforderingspligtig virksomhed ved drift med eller uden beforderingspligt”.

Bestemmelsen i dette bilag modsvarer af regnskabsreglementets § 4, stk. 3.

Baggrunden for denne bestemmelse er en konkurrencesag fra 2001, hvor EU-Kommissionen klargjorde, hvordan beforderingspligtige postvirksomheder som Post Danmark nærmere skal fordele deres omkostninger efter konkurrencereglerne.

Kommissionen fastslog i denne afgørelse, at omkostningerne til beforderingspligten skal bæres af beforderingspligtområdet, da post nettet som sådant er sat i verden for at opfylde beforderingspligten, og da den beforderingspligtige virksomhed er forpligtet til at opretholde en reservekapacitet, som til enhver tid er tilstrækkelig til at opfylde kravet om dag-til-dag omdeling i hele landet inden for lovbestemte kvalitetsstandarder.

Desuden fastslog Kommissionen, at meromkostningerne (inkrementelle omkostninger) skal bæres af de enkelte tjenester og produkter (eksempelvis distribution af adresseløse forsendelser). Da dette princip ikke eksplicit fremgik af postdirektivet, tog Transportministeriet kontakt til Kommissionen for at afklare, om et regnskabsreglement baseret på en sådan ”incremental cost” tilgang vil være foreneligt med de regnskabsmæssige krav i EU’s postdirektiv.

EU-Kommissionen vurderede, at et regnskabsreglement baseret på disse principper ligger inden for postdirektivets rammer.

På baggrund af ovenstående, er det vurderingen, at reglementets § 4, stk., 3 litra c, ikke er i strid med postdirektivets artikel 14, stk. 3, litra b (iv).

Transportministeriet er i øvrigt ikke enig i, at reglementet ikke sikrer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsigt i Post Danmarks økonomi. Jeg henviser i denne forbindelse til reglementets § 6, hvor det er anført, at Post Danmark efter anmodning stiller ”enhver oplysning om systemer og data fortroligt til rådighed” for blandt andet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Endelig henvises til den fremsendte redegørelse af 10. januar 2014, hvoraf det blandt andet fremgår, at EU-Domstolen og Højesteret begge har fastslået, at Post Danmarks omkostninger skal fordeles efter IC-principper, når det skal afgøres, om selskabets priser giver omkostningsdækning.